

ИВОНИК ДЕНОЕЛ

СЕКСЪТ И ВЛАСТТА

ГОЛЯМОТО ТАБУ НА БИЗНЕСА

Пикантна, скандална, откровена,
тази книга разкрива срамните тайни на едрия бизнес

ИВОНИК ДЕНОЕЛ

СЕКСЪТ И ВЛАСТТА
Голямото табу на бизнеса

Sexus Economicus. Le grand tabou des affaires

Copyright©Yvonnick Denoël

© Nouveau Monde éditions, 2010

Published by arrangement with Literary Agency “Agence de l’Est”

© Марина Маринова, превод

© Издателство ЕРА, худ. оформление на корицата

© Издателство ЕРА, София, 2010

ISBN 978-954-389-108-5

ИВОНИК ДЕНОЕЛ

СЕКСЪТ И ВЛАСТТА

ГОЛЯМОТО ТАБУ НА БИЗНЕСА

ЕРА

ГЛАВА IV

КОЛГЪРЛИ И ПРЕДПРИЯТИЯ – НАЧИН НА УПОТРЕБА

Това е историята на клиент, „закован“ на авеню „Фош“ от проститутка с мерцедес кабриолет. Отиват в дома ѝ – луксозна обител, скъпи картини, маркови мебели, книги с библиографска стойност и в рамка, дипломата на прекрасното създание, получена в престижен университет. Господинът е изумен: „Недоумявам! И вие упражнявате този занаят?! Как можахте!“. А тя: „Просто извадих късмет, това е“.

В Париж, според полицейските данни, такива момичета са няколкостотин, не повече от хиляда. Те са каймакът на проституцията. За разлика от посестримите си от занаята луксозните момичета на повикване в по-голямата си част са независими. Те не се нуждаят от реклама в интернет, за да се сдобият с клиенти. Познават ги, те от своя страна имат връзки с хора, които могат да ги потърсят. Този малък и много затворен свят не се открива лесно за нашето любопитство.

ЩЕДРИ РАЗХОДИ ПРИ „ФОЛКСВАГЕН“

„Съвместното ръководене по немски“, осъществявано от дирекциите на големите предприятия и синдикатите, е често сочен пример за добра работа в цяла Европа. В успешната германска икономика „Фолксваген“ фигурира като квинтесенцията на социалния модел, който подпомага едновременно развитието на конкурентоспособността и доброто заплащане на кадрите. Което понякога води до странни практики.

Всичко започва с необичаен скандал в петзвездния берлински хотел „Шлосхотел“. Пиян мъж се появява във фойето подръка с почти гола рускиня. Управителката го моли незабавно да напусне. Той отказва, заявявайки, че харчи годишно по 25 хиляди евро в този хотел и че по тази причина има право да върши, каквото си пожелае. Управителката се оплаква на ръководството на „Фолксваген“, където работи неудобният клиент. Оттам остават като гръмнати – никой не е предполагал, че директорът на персонала на концерна, Клаус-Йоахим Гебауер, е постоянен клиент на хотела. Започва разследване. Шест месеца по-късно Гебауер е уволнен. Скандалът повлича и директора на личен състав, Петер Хартц, бивш съветник на Герхард Шрьодер.

През лятото на 2005 г. Клаус Фолкерт, директор на съвета на работниците във „Фолксваген“, се оказва в окото на циклона. Обработен от германската полиция, той признава, че по нареждане на Гебауер е прарасал 500 хиляди евро по луксозни проститутки в престижни хотели „за доброто на съвета и на предприятието“. От своя страна Гебауер признава, че е одобрил тези разходи: „Синдикалистите искаха най-доброто, обяснява той. В продължение на 10 години аз им доставях проститутки, без това да е създавало никакви проблеми“. Момичетата били „подарък“ за синдикалните ръководители, които Гебауер е искал да поощри: „Така укрепваше властта си – той решаваше кой да получи момиче и кой не“. Един вид култура на мотивацията. С тази практика се започва през 1996 г. по време на семинар на директорите в Бразилия. Един от ръководителите на концерна пожелал да прекара нощта с красива бразилка, но се поддал на чара ѝ и купил билет на госпожицата в първа класа до Париж, където бил по работа. „За нас, разказва Гебауер, пътуванията в чужбина без проститутки бяха немислими, без значение в коя страна или в кой град се намирахме“. В някои градове Фолкерт и Гебауер заедно обикаляли луксозните бардаци. Следователите се натъкват на все по-големи

изненади. С месеци проучват разходите за метреси и сексуални услуги, извършвани в Прага, Барселона, Сао Паулу. По техни изчисления веселата компания е похарчила безнаказано най-малко три милиона евро за пътешествия, купони и сексуални услуги.

Последните четири години от бурния си живот Фолкерт е прекарал в компанията на красивата бразилка Адриана Барос, бивша телевизионна говорителка. Официално тя отразявала проект на „Фолксваген“ за „социална помощ за бездомните деца на Бразилия“. Младата жена отрича, че е проституирала. Признава единствено, че е получавала по седем хиляди евро на уикенд като „джобни пари“. Призовани от разследващите, одиторите на фирмата KPMG, натоварени с проучване на сметките на съвета на работниците, се оказали неспособни да обяснят как госпожица Барос е могла да получи повече от 200 хиляди евро, предимно в брой, за проект, който така и не е бил осъществен.

Подвизите на Гебауер не свършват дотук. Разкрива се, че той и приятелят му Хелмут Шустер, директор на филиала „Шкода“, са създали фантомни дружества, чрез които са отклонили няколко милиона евро за лично ползване. Така например те присвояват един милион, даден от индийското правителство за изграждането на завод на „Фолксваген“. В Прага Фолкерт и Гебауер създават няколко холдинга, официално ръководени от една бивша кралица на красотата. Тримата мъже често празнуват в компанията на бивш модел на „Плейбой“ и други момичета от различни клубове.

След като колелото на процеса се завърта, Гебауер разбира, че няма какво повече да губи, и решава да накисне старите си шефове. В интервю пред списание „Щерн“ той твърди, че от десет години редовно е доставял на шефа си и на различни ръководни кадри на концерна момичета на повикване, които нощно време вкарвал в апартаментите им по време на семинари на ръководството. Уточнява също така, че за най-възрастния е

доставял виагра, която купувал от малка аптека близо до сградата на концерна. И накрая разкрива, че е наел апартамент за сметка на концерна, който бил използван от шефовете на синдиката и един топ мениджър за срещи с проститутки.

Поискахме да узнаем дали подобна афера би била възможна във Франция и за тази цел разпитахме Фредерик, бивш шеф на филиал на групировката „PSA – Пежо-Ситроен“. Той уточнява, „че за големите договори, особено с германците, се налагаше да осигуряваме „добре обзаведени стаи“. По време на посещенията на автосалона в Париж, на автомобилните ни изложения, които се правеха няколко пъти в годината в различни европейски градове... Нещата не минаваха през мен, а през търговския отдел. Кое то не означава, че не бях в течение“. Въпреки това, уточнява той, никога, поне доколкото той знае, не е имало издънки, подобни на тези във „Фолксваген“: „И да си кажа правичката, въобще не ми е ясно как е било възможно подобно нещо“.

Наистина, необходимо е било съучастничеството на много хора от висшия ешелон, за да просъществува така дълго системата „Фолксваген“, както и особена нагласа, която не е била и поставяна под въпрос. Клаус-Йоахим Гебауер днес за нищо не съжалява: „Никой нямаше угризеня. Някои се опитаха да извлекат всичко и от парите, и от момичетата. Само това им беше в главите. Неведнъж на събрание съм чувал викове: „Гебауер! Къде са момичетата?“.

В бизнеса често това е основният въпрос.

Ивоник Деноел
СЕКЪТ И ВЛАСТТА
Голямото табу на бизнеса

френска
първо издание

Евгения Мирева
редактор и коректор

Издателство ЕРА, София
тел. 02/980 16 29
e-mail: era@erabooks.net

Печат: ЕКСПРЕСПРИНТ ООД